

EBA/GL/2020/04

4. května 2020

Obecné pokyny k určení vážené průměrné splatnosti tranše v souladu s čl. 257 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013

1. Soulad a oznamovací povinnost

Status těchto obecných pokynů

1. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010¹. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.
2. Obecné pokyny formulují názor EBA na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem nebo na to, jak by unijní právní předpisy měly být uplatněny v konkrétní oblasti. Příslušné orgány ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, na které se tyto obecné pokyny vztahují, by se jimi měly řídit a začlenit je do svých postupů (např. pozměněním svého právního rámce nebo dohledových postupů), včetně případů, kdy jsou obecné pokyny zaměřeny v první řadě na instituce.

Oznamovací povinnost

3. Podle čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 příslušné orgány do 30.08.2020 EBA oznámí, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvedou do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Neposkytnou-li příslušné orgány oznámení v této lhůtě, bude mít EBA za to, že se těmito obecnými pokyny neřídí. Oznámení by měla být zasílána na formuláři, který je k dispozici na internetových stránkách EBA, na adresu compliance@eba.europa.eu s označením „EBA/GL/2020/04“. Oznámení by měly předložit osoby s příslušným oprávněním oznamovat, zda se jejich příslušné orgány těmito obecnými pokyny řídí. Jakoukoli změnu stavu dodržování pokynů je rovněž nutno oznámit EBA.
4. Oznámení budou zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA v souladu s čl. 16 odst. 3.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331 15.12.2010, s. 12).

2. Předmět, působnost a definice

Předmět

5. Tyto obecné pokyny stanoví metodiku pro měření splatnosti tranše jako vážené průměrné splatnosti smluvních plateb tranše (CF_t) uvedených v čl. 257 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013². Za tímto účelem pokyny stanoví způsob určení smluvních plateb uvedených v tomto článku. Také upřesňují údaje nezbytné k uplatnění přístupu založeného na vážené průměrné splatnosti a jeho sledování a provádění.

Působnost

6. Tyto obecné pokyny splňují mandát EBA k vydávání pokynů v souladu s čl. 257 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013.
7. Tyto obecné pokyny se vztahují na instituce, které měří splatnost tranše v souladu s čl. 257 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013.

Určení

8. Tyto obecné pokyny jsou určeny příslušným orgánům podle čl. 4 odst. 2 bodu i) nařízení (EU) č. 1093/2010 a finančním institucím podle čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Definice

9. Není-li uvedeno jinak, pojmy použité a vymezené v nařízení (EU) č. 575/2013 a v nařízení (EU) 2017/2402³ mají v těchto obecných pokynech stejný význam.

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o omezitelných požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).

3. Provedení

10. Tyto obecné pokyny se použijí od 1. září 2020.

4. Obecné pokyny

4.1 Smluvní platby podle čl. 257 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013

4.1.1 Tradiční sekuritizace

11. V případě tradičních sekuritizací by instituce měly určit smluvní platby uvedené v čl. 257 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 na základě smluvních plateb splatných ze strany původce ve prospěch sekuritizační jednotky pro speciální účel a smluvních plateb splatných ze strany sekuritizační jednotky pro speciální účel ve prospěch držitelů tranší. Za tímto účelem by měly instituce provést následující kroky v daném sledu:

- a) instituce by měly určit výši smluvních plateb dlužníků podkladových expozic splatných ve prospěch sekuritizační jednotky pro speciální účel při použití modelu aktiv stanoveného v oddíle 4.3;
- b) instituce by při použití modelu závazků měly začlenit výstupy z použití modelu aktiv do výpočtu smluvních plateb splatných ze strany sekuritizační jednotky pro speciální účel ve prospěch držitelů tranší v souladu s pořadím přednosti pro splácení stanoveným v transakční dokumentaci, a to na základě následujících kroků v daném sledu:
 - i) měly by určit celkovou výši peněžního toku splatnou ze strany sekuritizační jednotky pro speciální účel, jež je uvedena v oddíle 4.4.2;
 - ii) měly by přidělit smluvní platby držitelům tranší, jak je stanoveno v oddíle 4.4.3.

12. Výsledky uvedené výše v písmeni b) by měly být považovány za smluvní platby pro účely čl. 257 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013.

4.1.2 Syntetické sekuritizace

13. V případě syntetických sekuritizací by instituce měly určit smluvní platby uvedené v čl. 257 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 takto:

- a) Pokud se na tranše vztahuje zajištění úvěrového rizika, smluvní platby uvedené v čl. 257 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 by měly být považovány za součet:
 - i) smluvních plateb splatných ve prospěch původce ze strany dlužníků podkladových expozic, které jsou přiděleny na snížení nesplacené částky tranše,
a

- ii) smluvních plateb pojistného splatných ze strany původce ve prospěch poskytovatele zajištění úvěrového rizika ve vztahu k zajištěné tranši, jež jsou uvedeny v oddíle 4.5.
- b) V případě jiných tranší než těch, které jsou uvedeny výše v písmeni a), by měly být smluvní platby uvedené v čl. 257 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 považovány pouze za smluvní platby splatné ve prospěch původce ze strany dlužníků podkladových expozic, které jsou přiděleny na snížení nesplacené částky tranše.

4.2 Údaje a informace

4.2.1 Zdroj údajů o podkladovém portfoliu expozic

Použití interních údajů

14. Pro účely uplatnění přístupu založeného na vážené průměrné splatnosti, který je stanoven v čl. 257 odst. 1. písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, by měly instituce používat interní údaje o podkladovém portfoliu sekuritizovaných expozic, pokud jsou správcem těchto expozic.

Použití externích údajů

15. Pokud instituce nejsou správcem sekuritizovaných expozic a nemají přístup k interním údajům, měly by používat pouze tyto zdroje externích údajů:
 - a) údaje poskytnuté původcem, sponzorem, sekuritizační jednotkou pro speciální účel nebo správcem, ať už byly poskytnuty přímo, nebo byly předány prostřednictvím třetí strany poskytující údaje;
 - b) údaje o podkladových expozicích sekuritizace, které zpřístupnil původce, sponzor a sekuritizační jednotka pro speciální účel v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. a) a e) nařízení (EU) 2017/2402;
 - c) údaje o podkladových expozicích sekuritizace podle článku 5 nařízení (EU) č. 2017/2402;
 - d) transakční dokumentaci.

4.2.2 Údaje o podkladovém portfoliu expozic

16. Pro účely uplatnění přístupu založeného na vážené průměrné splatnosti, který je stanoven v čl. 257 odst. 1. písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, by údaje potřebné k použití modelu aktiv stanoveného v oddíle 4.3 měly být úplné.
17. Jsou-li údaje potřebné k použití modelu aktiv neúplné, měly by instituce provést potřebné úpravy uvedené v tomto oddíle. Pokud se nedostatek údajů týká současného zůstatku jistiny nebo měnové denominace podkladových expozic, neměla by instituce uplatnit přístup

založený na vážené průměrné splatnosti, který je stanoven v čl. 257 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013.

18. Úpravy uvedené v odstavci 17 by měly vycházet z nejkonzervativnějšího předpokladu, a to z toho, který odkládá smluvní platby, jež mají nejbližší ke konečné závazné splatnosti transakce. Za tímto účelem by měly instituce nejprve použít informace dostupné v transakční dokumentaci, jež se týkají kritérií způsobilosti, a poté uplatnit následující nikoli vyčerpávající seznam úprav podle toho, které informace o podkladových expozicích jsou neúplné.

Pokud jsou informace o podkladových expozicích neúplné z hlediska:

- a) „data splatnosti“, měly by instituce uplatnit konečnou závaznou splatnost;
 - b) „druhu amortizace“, měly by instituce uplatnit jednorázovou amortizaci, kterou se rozumí amortizace, kdy se celková částka jistiny splácí v rámci poslední splátky;
 - c) „plánované četnosti splátek jistiny“, měly by instituce uplatnit roční periodicitu, kdy druh amortizace vyžaduje pravidelné splátky;
 - d) „plánované četnosti splátek úroků“, měly by instituce uplatnit roční periodicitu, kdy druh amortizace vyžaduje pravidelné splátky;
 - e) „současné úrokové sazby“, kdy jsou v transakční dokumentaci uvedeny informace o rozpětí úrokových sazeb sekuritizovaných expozic, měly by instituce uplatnit nejvyšší možnou úrokovou sazbu.
19. Odchylně od odst. 18 písm. e), pokud objem nesplacených expozic, v souvislosti s nimiž nejsou k dispozici informace o současné úrokové sazbě, nepřesahuje 5 % celkové nesplacené částky sekuritizovaných expozic, měly by instituce na tyto expozice uplatnit expozicí váženou průměrnou úrokovou sazbu sekuritizovaných expozic, pro kterou jsou tyto informace k dispozici.

4.2.3 Informace o sekuritizační transakci

20. Pro účely uplatnění přístupu založeného na vážené průměrné splatnosti, který je stanoven v čl. 257 odst. 1. písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, by měly instituce vycházet z přesných a spolehlivých zdrojů informací.
21. Dokumentace týkající se transakce by měla být primárním zdrojem informací pro výpočet smluvních plateb, které má sekuritizační jednotka pro speciální účel uhradit držitelům sekuritizované pozice v rámci tradiční sekuritizace, a pro výpočet smluvních plateb odvozených z dohody o zajištění mezi příjemcem zajištění a poskytovatelem zajištění v rámci syntetické sekuritizace.

22. Instituce by měly využívat především informace dostupné v souladu s článkem 7 nařízení (EU) 2017/2402.
23. V případě jednoduchých, transparentních a standardizovaných sekuritizací odlišných od komerčních papírů zajištěných aktivy mohou instituce uplatnit rovněž model peněžních toků ze závazků dostupný v souladu s čl. 22 odst. 3 nařízení (EU) 2017/2402 jako dodatečné informace.
24. Pokud jsou původce, sponzor a sekuritizační jednotka pro speciální účel usazeni ve třetí zemi, je třeba zohlednit také dostupné informace o dokumentaci týkající se sekuritizace podle článku 5 nařízení (EU) 2017/2402.

4.3 Model aktiv: metodika pro určení smluvních plateb splatných ve prospěch sekuritizační jednotky pro speciální účel

4.3.1 Obecná ustanovení pro modely aktiv

25. Pomocí modelu aktiv by instituce měly určit všechny smluvní platby splatné ve prospěch sekuritizační jednotky pro speciální účel, jež byly vytvořeny daným portfoliem v období t , jak je uvedeno v čl. 257 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013.
26. Instituce by měly jako klíčové parametry využívat všechny příslušné informace, které mohou mít na tyto platby vliv, včetně jistiny, úroků a popřípadě poplatků.
27. Instituce by měly určit platby na základě jednotlivých úvěrů. Je-li to vzhledem k podrobnosti vhodné, je možné vytvořit prognostický model na základě homogenních dílčích portfolií sekuritizovaných expozic pro druhy aktiv, jako jsou obchodní pohledávky.
28. Modely peněžních toků pocházejících z nevýkonných expozic je třeba vytvořit odděleně od modelů peněžních toků pocházejících z výkonných expozic.

4.3.2 Metodika pro výkonné podkladové expozice

Splátky jistiny a úroků

29. Splátky jistiny by měly být vypočítány na úrovni úvěrů s ohledem na podmínky sjednané mezi dlužníkem a původcem nebo původním věřitelem, což ovlivní částku a četnost plateb. Výpočet by měl zejména přesně odrážet smluvní četnost plateb, očekávanou částku splátky jistiny a související úrokové poplatky, které by měly být provedeny za každé období.
30. Instituce by měly předpokládat, že metoda amortizace a úrokové sazby platné ke dni výpočtu vážené průměrné splatnosti zůstávají konstantní po celou dobu trvání úvěru, pokud smlouva stanoví volitelné prvky, jež dosud nebyly realizovány nebo aktivovány. Pokud smlouva již předpokládá, že se metoda amortizace a/nebo úrokové sazby platné v budoucích obdobích plně předem stanoveným způsobem změní, aby přesná hodnota

amortizace a/nebo úroková sazba platná v budoucím období mohla být stanovena již ke dni výpočtu vážené průměrné splatnosti, měly by instituce tyto budoucí změny zohlednit.

Zacházení s revolvingovými obdobími

31. Pro účely uplatnění modelu aktiv na revolvingové sekuritizace by měly instituce provést všechny tyto kroky:
- a) Instituce by měly stanovit plánovanou splatnost jednotlivých sekuritizovaných expozic ke dni výpočtu vážené průměrné splatnosti.
 - b) U jednotlivých sekuritizovaných expozic splatných před koncem lhůty na doplnění nebo revolvingového období by instituce měly upravit plánovanou splatnost tak, aby se rovnala součtu jejich současné doby splatnosti a nejdelší povolené splatnosti expozice, která je způsobilá k zařazení do sekuritizovaného portfolia během lhůty na doplnění nebo revolvingového období. Úpravy by měly být provedeny tolikrát, kolikrát je pro tento účel třeba, pokud je upravená doba splatnosti kratší než délka lhůty na doplnění nebo revolvingového období.
 - c) Konečná splatnost by neměla být upravována, pokud je splatnost sekuritizované expozice naplánována až po skončení revolvingového období.

Předpoklady ohledně předčasného splácení

32. Instituce mohou zohlednit předčasné splátky, pokud existuje dostatek údajů o historické míře předčasného splácení kategorie aktiv pozorované během posledních pěti let v zemi, ze které tato aktiva pocházejí, pod podmínkou, že zohledňují nejnižší:
- a) míru předčasného splácení posuzovanou v základním scénáři předpokladů ocenění transakce při předčasném splácení s horním limitem stanoveným na 20 %;
 - b) historickou míru předčasného splácení kategorie aktiv pozorovanou čtvrtletně nebo alespoň ročně během nejdelšího možného období o minimální délce pěti let v zemi, ze které aktiva pocházejí;
 - c) průměrnou míru předčasného splácení pozorovanou čtvrtletně po celou dobu trvání transakce od jejího počátku, přičemž se jedná o údaje za období minimálně jednoho roku.

Předpoklady ohledně budoucích selhání

33. Pokud jsou expozice součástí výkonného portfolia, měly by instituce předpokládat nulové budoucí případy platebního selhání a prodlení v době výpočtu vážené průměrné splatnosti.

Peněžní účet a další investice

34. Instituce by neměly brát v úvahu příjmy pocházející z vkladového účtu a dalších krátkodobých investic provedených sekuritizační jednotkou pro speciální účel.

Smluvní ujednání o sekuritizovaných expozicích

35. Instituce by měly zohlednit smluvní ujednání uzavřená emitentem a určená ke zmírnění rizika sekuritizovaných expozic.
36. Ke každému dni výpočtu vážené průměrné splatnosti by měly instituce předpokládat, že platby mezi smluvními stranami zůstávají konstantně na úrovni, kterou mají ke dni výpočtu, po zbývajících dobu trvání smlouvy, a to i v případě, že smlouva předpokládá volitelné prvky, jež dosud nebyly realizovány či aktivovány. Pokud smlouva již předpokládá, že se platby platné v budoucích obdobích plně předem stanoveným způsobem změní, aby přesná hodnota použitelné platby mohla být stanovena již ke dni výpočtu vážené průměrné splatnosti, měly by instituce tyto budoucí změny zohlednit.
37. Pokud jsou platby mezi smluvními stranami spojeny se zůstatkovými pomyslnými hodnotami, které mohou být vypočítány v souladu s ustanoveními modelu aktiv uvedeného v tomto oddíle, je třeba upravit budoucí platby tak, aby zohledňovaly očekávaný vývoj těchto pomyslných hodnot.

Smluvně sjednané spouštěcí mechanismy sekuritizovaných expozic

38. Pokud došlo k rozhodné události, měly by instituce zohlednit smluvně sjednané spouštěcí mechanismy, které změnily peněžní tok sekuritizovaných expozic ode dne aktivace. Budou-li smluvně sjednané spouštěcí mechanismy platné k určitému budoucímu datu plně předem stanoveným způsobem, aby bylo možné určit přesnou změnu budoucího peněžního toku ke dni výpočtu vážené průměrné splatnosti, měly by instituce zohlednit rovněž tyto budoucí spouštěcí mechanismy.

4.3.3 Metodika pro nevýkonné expozice

39. U splátek jistiny a úroků expozic nevýkonných v době výpočtu vážené průměrné splatnosti by se mělo předpokládat, že se rovnají nule po celou dobu trvání sekuritizace.

Předpoklady pro míru výtěžnosti

40. Pokud bude institucím umožněno využívat vlastní odhady ztrátovosti ze selhání v souladu s požadavky části třetí hlavy II kapitoly 3 nařízení (EU) č. 575/2013 pro část sekuritizovaných expozic, měly by jako míru výtěžnosti těchto sekuritizovaných expozic použít hodnotu 1 sníženou o ztrátovost ze selhání.
41. Jako míru výtěžnosti sekuritizovaných expozic jiných než expozic uvedených v odstavci 40 by instituce měly použít hodnotu 1 sníženou o průměrnou historickou míru ztrátovosti

pozorovanou během posledních pěti let u dané kategorie aktiv v zemi, ze které tato aktiva pocházejí. Pokud nejsou k dispozici informace o celých pěti letech, je třeba použít nejvyšší pozorovanou historickou míru ztrátovosti. Pokud nejsou žádné z těchto informací k dispozici ze spolehlivých zdrojů, jako jsou hypoteční sdružení v případě hypotečních úvěrů nebo ratingové agentury s dlouhodobými záznamy údajů, měly by instituce v případě přednostních neretailových sekuritizovaných expozic a retailových sekuritizovaných expozic použít míru ztrátovosti ve výši 50 % a v případě neretailových sekuritizovaných expozic bez přednostního pořadí míru ztrátovosti ve výši 100 %.

Předpoklady časování zpětného získání

42. Pokud je institucím umožněno využívat vlastní odhady ztrátovosti ze selhání v souladu s požadavky části třetí hlavy II kapitoly 3 nařízení (EU) č. 575/2013, měly by použít pro časování zpětného získání předpoklady pro průměrné období snižování úvěrových ztrát použité při výpočtu ztrátovosti ze selhání v modelech selhání. V případě zbývajících institucí je třeba za časování zpětného získání považovat průměrné historické období snižování úvěrových ztrát pozorované v posledních pěti letech ve stejné kategorii aktiv a v zemi, ze které aktiva pocházejí. Pokud tyto informace nejsou k dispozici, je třeba místo toho použít nejdelší historické pozorované období snižování úvěrových ztrát. Pokud nejsou žádné z těchto informací k dispozici ze spolehlivých zdrojů (např. vnitrostátní hypoteční sdružení v případě hypotečních úvěrů nebo ratingové agentury s dlouhodobými záznamy údajů), měly by instituce předpokládat, že všechna zpětná získání budou provedena při konečné závazné splatnosti transakce.

4.4 Model závazků: metodika pro určení smluvních plateb splatných ze strany sekuritizační jednotky pro speciální účel ve prospěch držitelů tranší v případě tradiční sekuritizace

4.4.1 Obecná ustanovení o modelu závazků

43. Všechny vstupní proměnné použité v modelu závazků by měly přesně brát v úvahu smluvní podmínky transakce stanovené v dokumentaci k sekuritizační transakci, mimo jiné včetně:
- a) všech příslušných informací o tranších, jako je konečná závazná splatnost, četnost splátek, kupónová sazba, úroky, výše jistiny a pomyslné hodnoty tranší;
 - b) klíčových strukturálních rysů, jako je pořadí přednosti pro splácení a související spouštěcí mechanismy;
 - c) ujednání o zajištění, mechanismů strukturální ochrany, nákladů a poplatků.
44. Volitelné smluvní podmínky, vyjma opcí na zpětný odkup uvedených v čl. 244 odst. 4 písm. g) nařízení (EU) č. 575/2013, které by snížily splatnost tranše, nesmí být posuzovány.

4.4.2 Určení celkové částky splatné ze strany sekuritizační jednotky pro speciální účel

Obecné zásady pro určení celkové výše peněžního toku

45. Instituce by měly vypočítat celkovou výši peněžního toku splatnou ze strany sekuritizační jednotky pro speciální účel ke každému dni splatnosti. Instituce by měly použít výsledek dosažený při použití modelu aktiv stanoveného v oddíle 4.3 a přizpůsobit jej tak, aby zohledňoval veškeré peněžní toky pocházející v příslušných případech z ujednání o zajištění a mechanismů strukturální ochrany a rovněž z poplatků a nákladů vynaložených sekuritizační jednotkou pro speciální účel před přidělením smluvních plateb do tranší, jak je stanoveno v tomto oddíle.

Úpravy

46. Ujednání o zajištění uzavřená sekuritizační jednotkou pro speciální účel za účelem krytí nesouladu plateb mezi peněžními toky generovanými podkladovými expozicemi a peněžními toky splatnými ve prospěch držitelů tranší je třeba zohlednit při výpočtu celkové dostupné výše peněžního toku splatné ze strany sekuritizační jednotky pro speciální účel. Tyto úpravy by měly zahrnovat odtoky a přítoky pocházející v příslušných případech z měnových a úrokových swapů.
47. Instituce by měly rovněž zahrnout skutečné peněžní toky plynoucí z používání mechanismů strukturální ochrany, jejichž cílem je zajistit, aby jistina a úrok splatné v rámci tranší byly v příslušných případech splaceny v plné výši a včas, jako například odtoky a přítoky pocházející z likviditního příslibu, rezervního fondu nebo mechanismu pro zachycení nadměrného rozpětí.
48. Instituce by měly zahrnout úpravy uvedené v odstavcích 46 a 47 jen za těchto podmínek:
- a) pokud se využívají ujednání o zajištění nebo mechanismus strukturální ochrany a mají dopad na celkovou splatnou částku, přičemž v takovém případě by měly instituce vycházet ze skutečných pozorovaných údajů platných ke dni výpočtu vážené průměrné splatnosti;
 - b) pokud budou platné k určitému budoucímu datu plně předem stanoveným způsobem, aby bylo možné určit přesnou změnu peněžního toku v budoucím období již k příslušnému dni výpočtu vážené průměrné splatnosti.

4.4.3 Přidělení smluvních plateb držitelům tranší

49. Přidělení plateb držitelům tranší by mělo náležitě zohlednit podmínky smluvního ujednání sekuritizační transakce platné ke dni výpočtu vážené průměrné splatnosti.

Zacházení se strukturálními prvky

50. Všechny strukturální prvky transakce, které upravují přidělení plateb držitelům tranší, je třeba zohlednit při modelování peněžních toků ze závazků. Měly by zahrnovat zejména smluvní pravidla týkající se pořadí přednosti pro splácení, amortizačního profilu cenných papírů a jakýchkoli změn následujících po použití spouštěcího mechanismu.

Pořadí přednosti pro splácení

51. Přidělení plateb jednotlivým držitelům tranší by se mělo řídit smluvními pravidly, pokud jde o pořadí přednosti pro splácení, jež by měla přesně stanovit pořadí, ve kterém jsou vypláceny cenné papíry jednotlivých tranší, a časování rozvrh, podle kterého jsou platby přidělovány.
52. Jestliže to připadá v úvahu, je navíc třeba při stanovení platby jednotlivých cenných papírů zohlednit obecně platná pravidla týkající se doplnění likviditního příslibu po částečném nebo úplném čerpání, amortizace rezervního fondu a doplnění účetní knihy pro nedoplatky jistiny.

Amortizační profil

53. Amortizace cenných papírů tranše by měla být začleněna do modelu závazků. Model závazků by měl přesně kopírovat pravidla amortizace platná pro jednotlivé cenné papíry, jak jsou stanovena v rámci pořadí přednosti pro splácení v souladu s transakční dokumentací v době výpočtu vážené průměrné splatnosti.

Spouštěcí mechanismy

54. Smluvní spouštěcí mechanismy, které upravují peněžní toky transakce, by měly být zohledněny v modelu závazků pouze tehdy, pokud byly aktivovány ke dni výpočtu vážené průměrné splatnosti.
55. Spouštěcí mechanismy založené na výkonnosti podkladových aktiv, jako jsou míry prodlení a ztrátovosti, nebo na rychlosti předčasného splácení podkladových aktiv by neměly být považovány za aktivní, pokud skutečná výkonnost ke dni výpočtu nesplňuje předem stanovené podmínky. Pokud však bude smluvně sjednaný spouštěcí mechanismus platný k určitému budoucímu datu plně předem stanoveným způsobem, aby bylo možné určit přesnou změnu peněžního toku v budoucím období již ke dni výpočtu vážené průměrné splatnosti, instituce by měly tyto budoucí změny zohlednit.

Zacházení s volitelnými prvky

56. Volitelné smluvní prvky, jako jsou kupní opce s navýšením úrokové sazby, prodejní opce, regulatorní opce, časové opce a daňové opce, které by snížily splatnost cenného papíru, není třeba zohlednit.

57. Odchylně od předchozího odstavce mohou být zohledněny opce na zpětný odkup v souladu s čl. 244 odst. 4 písm. g) nařízení (EU) č. 575/2013, které povolují předčasné splacení cenných papírů dříve, než jsou sekuritizované expozice plně amortizovány.

4.5 Metodika pro určení výše smluvních plateb splatných v rámci tranše v případě syntetických sekuritizací

4.5.1 Obecné zásady pro určení výše peněžního toku

58. Instituce by měly stanovit smluvní platby, jež mají dlužníci podkladových expozic uhradit původci, a to tím, že uplatní stejnou metodiku jako v případě výkonných expozic v rámci tradičních sekuritizací stanovených v oddíle 4.3. Smluvní platby by měly být ty, které mají být přiděleny do tranší v souladu s podmínkami transakce. Předčasné splátky je třeba vyloučit.
59. Instituce by měly přidělit smluvní platby uvedené v odstavci 58 do tranší tím, že sníží jejich nesplacené částky, v souladu s přidělením stanoveným v podmínkách této transakce. Tyto podmínky by měly přesně odrážet toto přidělení v době výpočtu vážené průměrné splatnosti. Pokud není přidělení jasně stanoveno v podmínkách, instituce by neměly uplatňovat přístup založený na vážené průměrné splatnosti, který je stanoven v čl. 257 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013.
60. Instituce by měly stanovit smluvní platby pojistného splatné ze strany původce v souladu se smluvními podmínkami transakce vymezenými v dokumentaci k sekuritizační transakci.
61. Pokud smluvní platby pojistného závisejí na nesplaceném zůstatku tranší, kterým je přiřazeno zajištění úvěrového rizika, měly by instituce vytvořit model nesplaceného zůstatku tranše pro nadcházející období až do konečné závazné splatnosti transakce v souladu s tímto oddílem.

4.5.2 Amortizace

62. Instituce by měly zohlednit systém amortizace stanovený v transakční dokumentaci za účelem určení nesplacené částky tranší a měly by předpokládat, že systém amortizace tranší ke dni výpočtu vážené průměrné splatnosti je platný po celou dobu trvání transakce.
63. Pokud transakční dokumentace již předpokládá, že se systém amortizace platný v budoucích obdobích plně předem stanoveným způsobem změní, aby přesná budoucí hodnota amortizace mohla být stanovena ke dni výpočtu vážené průměrné splatnosti, měly by instituce tyto budoucí změny zohlednit.

4.5.3 Spouštěcí mechanismy

64. Zahrnuje-li záruka nebo smlouva spouštěcí mechanismus, který změní systém amortizace z jednoho systému na jiný (např. z poměrného na postupný) na základě určitých podmínek,

kteřé je třeba splnit (např. výkonnost sekuritizovaných expozic), neměl by být tento mechanismus zohledněn, pokud již nebyl aktivován ke dni výpočtu vážené průměrné splatnosti. Pokud však bude spouštěcí mechanismus platný k určitému budoucímu datu plně předem stanoveným způsobem, aby bylo možné určit přesnou změnu peněžního toku v budoucím období již k příslušnému dni výpočtu vážené průměrné splatnosti, instituce by měly tento spouštěcí mechanismus zohlednit.

4.5.4 Volitelné prvky

65. Pokud má původce možnost ukončit zajištění a podmínky transakce obsahují pozitivní pobídku pro původce, aby ukončil transakci před smluvní splatností, měl by původce považovat za splatnost zajištění dobu zbývající do nejbližšího okamžiku, kdy lze tuto možnost využít; jinak může původce vycházet ze skutečnosti, že tato možnost neovlivňuje splatnost zajištění.
66. Instituce mohou zohlednit opce na zpětný odkup v souladu s čl. 245 odst. 4 písm. f) nařízení (EU) č. 575/2013, které povolují předčasné splacení cenných papírů dříve, než jsou sekuritizované expozice plně amortizovány.

4.6 Sledování a uplatňování přístupu založeného na vážené průměrné splatnosti

4.6.1 Úpravy modelů

67. Modely použité k uplatňování přístupu založeného na vážené průměrné splatnosti by měly být sledovány a aktualizovány, kdykoli je nutné zohlednit:
 - a) jakékoli odchylky klíčových parametrů, včetně nesplaceného zůstatku cenných papírů, stavu spouštěcích mechanismů a výkonnosti transakce; a
 - b) jakékoli jiné podstatné změny transakce, včetně restrukturalizace cenných papírů nebo podkladových expozic.

4.6.2 Využití třetích stran poskytujících údaje

68. Instituce by měly spoléhat na třetí strany poskytující údaje pouze tehdy, pokud provedly náležitou hloubkovou kontrolu, aby zajistily shodu dotčené třetí strany s těmito pokyny. Za tímto účelem mohou instituce zohlednit posouzení nezávislého externího auditora, který má prokazatelné odborné znalosti v oblasti vytváření modelů peněžních toků a důkladně rozumí sekuritizaci.

4.6.3 Modely třetích stran

69. Instituce by měly spoléhat na třetí strany poskytující modely pouze tehdy, pokud provedly náležitou hloubkovou kontrolu a potvrdily, že daná třetí strana vyhovuje pokynům a má

odpovídající úroveň znalostí trhu v oblasti vytváření modelů peněžních toků a důkladně rozumí sekuritizaci. Za tímto účelem mohou instituce zohlednit posouzení nezávislého externího auditora, který má prokazatelné odborné znalosti v oblasti vytváření modelů peněžních toků a důkladně rozumí sekuritizaci.

4.6.4 Interní modely

70. Modely aktiv a závazků vytvořené institucemi k výpočtu vážené průměrné splatnosti by měly být předmětem počátečního přezkumu, což může být buď nezávislý interní přezkum, nebo externí přezkum provedený nezávislým auditorem. Aby byl interní přezkum nezávislý, měl by posouzení provést personál nezávislý na pracovnících odpovědných za tvorbu či vývoj modelu. Interní i externí auditoři by měli mít prokazatelné odborné znalosti v oblasti vytváření modelů peněžních toků a měli by důkladně rozumět sekuritizaci.

4.6.5 Přezkum kvality

71. Instituce a třetí strany poskytující modely by měly mít odborné znalosti a schopnosti potřebné k udržování modelu peněžního toku, který věrně odráží obecné vlastnosti podkladového portfolia a transakce ke dni výpočtu vážené průměrné splatnosti.
72. Je třeba, aby soudržnost a spolehlivost modelu aktiv a závazků každý rok namátkově přezkoumali pracovníci instituce, kteří nejsou odpovědní za tvorbu či vývoj modelu v případech interních modelů nebo za interní audit. Nezávislý přezkum by měl posoudit přinejmenším:
- a) kvalitu postupu shromažďování vstupních údajů použitých v modelu aktiv a reprezentativnost vstupních údajů;
 - b) přesnost postupu shromažďování klíčových parametrů s ohledem na podmínky transakční dokumentace;
 - c) správnost celkového výpočtu.
73. Nezávislý přezkum by měl instituci poskytnout dokumenty, které upřesňují, zda platí, že modely aktiv a závazků dosáhly platných výsledků, a v příslušných případech uvádějí doporučení ohledně úprav, které by mohly zlepšit kvalitu modelů aktiv a závazků.

4.6.6 Uplatnění ze strany institucí

74. Instituce by měly uplatnit přístup založený na vážené průměrné splatnosti, který je stanoven v čl. 257 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, jednotně ve všech sekuritizovaných pozicích, které spadají do stejné sekuritizační transakce.
75. Pokud je přístup založený na vážené průměrné splatnosti uplatňován ke stanovení kapitálových požadavků sekuritizovaných pozic v souladu s přístupem SEC-IRBA nebo SEC-ERBA, je třeba alespoň jednou za čtvrt roku vypočítat a aktualizovat váženou průměrnou splatnost každé sekuritizované pozice stanovenou pro příslušnou tranši.

76. Pokud instituce stanoví splatnost sekuritizované pozice s použitím přístupu založeného na vážené průměrné splatnosti, který je stanoven v čl. 257 odst. 1. písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, měly by tento přístup uplatňovat jednotně a v souladu s čl. 257 odst. 2 tohoto nařízení, dokud bude instituce držitelem této sekuritizované pozice. Ve výjimečných případech, pokud konečná závazná splatnost klesne pod jeden rok, by mělo být institucím umožněno, aby přestaly přístup založený na vážené průměrné splatnosti uplatňovat.